

skal faae Ordet, naar Touren kommer til ham. — Jeg maa i Anledning af det sidste Foredrag gjøre den Bemærkning, at jeg vel ikke ved denne Lov, som er foreslaaet sammendragen til een Paragraph, kan adskille Discussionen over de enkelte Paragrapher fra Discussionen over Lovforslaget i det Hele, men at man dog maa erindre, at Forhandlingerne idag væsentligt dreie sig om Valget mellem de forskjellige Former, som det er paatænkt at give Loven. Ordføreren har Ordet.

Ordføreren: Den vigtigste Indvending, som den høitærede Indenrigsminister gjorde mod Lovforslaget, var, at det rimeligviis vilde give Anledning til en meget stor Vidtløftighed ved Ansøgninger om Bevillinger til at drive en eller anden Næring. Jeg veed, at den ærede Minister er saa nøie bekendt med disse Forhold, at jeg ikke tør modsigge, hvad han i den Henseende har sagt; men jeg troer dog ikke, at Tilstanden vil blive synderligt værre, end den allerede nu er. Jeg kan i saa Henseende paaberaabe mig den samme ærede Ministers Ord ved Sagens første Behandling, idet han da meddeelte os, at det var meget hyppigt, at, naar Nogen søgte om Bevilling til at drive Næring, og hans Ansøgning blev afflaaet, kom han meget fort derefter med en ny Ansøgning, og, naar denne ogsaa blev afflaaet, kom han atter med en ny Ansøgning, og saaledes blev han ved en fire eller fem, ja flere Gange, og i disse nye Ansøgninger bestred han de Erklæringer, som vare afgivne over de tidligere Erklæringer, hvis Indhold ikke var ham ubekendt, og søgte at modarbejde dem. Jeg troer altsaa, at der allerede nu finder en meget stor Vidtløftighed Sted i disse Slags Sager, og Forskellen mellem, hvad der nu finder Sted, og hvad der vil finde Sted, dersom dette Lovforslag antages, vil rimeligviis kun blive den, at i sidste Tilfælde ville nogle Sager blive meget store og vidtløftige, medens Sagernes Antal vil blive noget mindre, hvorimod enhver enkelt Sag under de nærværende Forhold ikke er saa stor, men Sagernes Antal saameget større. Vidtløftigheden bliver altsaa omtrent den samme.

C. N. Petersen: Naar den ærede Ordfører tidligere bemærkede, at de, der have

modsat sig denne Sags Fremme, fornemmelig ere gaaede ud fra, at det skulde gjøre et Indgreb i Administrationens Net, saa gjælder dette ialtsald ikke om mig, thi jeg har, da jeg under Sagens forrige Behandling talte derimod, aldeles ikke taget Hensyn hertil, og jeg har heller ikke haft den større Vidtløftighed og Byrde for Die, som derved kunde forvoldes for Embedsstanden, ligesaa lidt som det paa den anden Side har kunnet indtage mig mod Forslaget, at Embedsstanden derved, saaledes som en aaret Taler har lagt Vægt paa, vilde blive befriet for den Mistjendelse, som den nu er udsat for. Til dette Sidste skal jeg kun bemærke, at den Embedsmand, som frygter for Mistjendelse, kan bejsendtgjøre sin Erklæring, dertil behøve vi slet ikke nogen ny Lov. Hvad jeg derimod gjorde opmærksom paa under Sagens forrige Behandling, var, at der i saadanne Sager er 2 Parter, og at det forekommer mig, som om man kun vil sørge for den ene Partis Lary, og derimod ikke for den andens, og at man endelig, naar man vilde sørge for at skaffe denne Part lige Net, vilde støde paa en praktisk Uudførlighed. Det er fornemmelig dette, jeg lægger Vægt paa, og jeg maa i saa Henseende være den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgfreds (Ettrup) megen Tak skyldig for det Forsøg, som han har gjort paa at skaffe den anden Part lige Net; thi jeg troer, at han derved i høj Grad har lettet mig Beviset for det Upraktiske deri. Den ærede Indenrigsminister har, saavidt mig synes, ligeledes godtgjort det, idet han har anført flere Grunde derfor. Nu siger rigtignok den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen), at denne Gaaen frem og tilbage vil kunne undgaaes i ethvert Tilfælde, hvor man frygter for en Sags utilbørlige Udsættelse, idet det berøver paa Ansøgeren selv, om han vil udsætte sig derfor eller ikke; thi Loven skal kun komme til Anvendelse, naar vedkommende Supplicand eller Klager forlanger, udtrykkeligt i Ansøgningen eller Klagen at blive bekendt med Indholdet af Erklæringen. Jeg troer imidlertid, at den ærede Rigsdagsmand herved overseer deels, at det slet ikke, saaledes som han vistnok troer, staaer i Supplicandens Magt at